

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Πέτρος Ν. Λινάρδος
pnlinardos@yahoo.gr

Το ολυμπιακό ιδεώδες σε αμφισβήτηση

Ο ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΟΣ – κατά την ταπεινή γνώμη της σήλης – σχολιασμός του νέου έργου (σελίδες 530) της Κωνσταντίνης Ι. Γογκάκη «Το ολυμπιακό ιδεώδες - Παγκόσμια κρίση και προοπτικές» είναι η παράθεση των τίτλων 22 κεφαλαίων, τοποθετημένων με εμφανή ακρίβεια σε έξι μέρη. Ετσι προσδιορίζεται η μελέτη και όχι απλά η ανάγνωση των κειμένων, σε ευρύτερους θεματικά και χρονικά χώρους, αλλά και σε συμπύκνωση τεκμηρίων που πολλά από αυτά έχουν άμεση ή έμμεση σχέση και με την ελληνική πραγματικότητα και τα άφθονα, δυστυχώς, κρούσματα.

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ και ως γραμμή πλεύσης καθοδηγητικό στοιχείο είναι η αξιολόγηση στο παγκόσμιο κοινωνικό γίνεσθαι γεγονότων και τεκμηρίων που σε τελευταία ανάλυση συγκροτούν μια τεράστια σε θεματικό εύρος «δικογραφία». Το ολυμπιακό ιδεώδες χρησιμοποιείται ως μια μάσκα – διάτρητη, για όσους ξεπερνούν τους εντυπωσιασμούς του επαγγελματοποιημένου αθλητικού θεάματος – για σκοπούς πέραν των τεράστιων οικονομικών ωφελημάτων, μιας πολύμορφης ιδιοτέλειας, όχι μόνο των προσωπικών σκοπιμοτήτων, αλλά και της υπευθυνότητας των κρατών και της κοινωνίας.

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ όλης αυτής της εκ βαθέων ανάλυσης του κακοποιημένου και κατά συρροήν καλυπτόμενου από υποκρισία «ολυμπιακού ιδεώδους» σε συσχέτιση με την αναίρεση των αρχών του «ευ αγωνίζεσθαι». Οπως υπογραμμίζεται στο επίμετρο του έργου της Κωνσταντίνης Γογκάκη, «διαμορφώνεται από την παρεχόμενη στους νέους παιδεία που υποστηρίζει τον εύκολο και γρήγορο πλουτισμό με οποιοδήποτε τίμημα και τις λογής λογής παρενέργειες».

ΕΝΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ – 160 – που αφορά τα υποθέματα, τα γεγονότα και τους ανθρώπους, σε συγκεκριμένη χρονική συγκυρία, είναι πλήρως δηλωτικός του εύρους της έρευνας. Η Ελλάδα έχει το μερίδιό της όχι μόνο στο μέγιστο πρόβλημα της χρήσης τοξικών ουσιών, αλλά και σε άλλες παραμέτρους.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ να παραλειφθεί και το προγενέστερο έργο της κυρίας Γογκάκη «Οι αντιλήψεις των αρχαίων Ελλήνων για τον αθλητισμό» (2003). Η επίκουρη καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών αφήνει παράθυρο (μήπως φεγγίτη;) αισιοδοξίας. Υπάρχουν ωστόσο μηνύματα σθεναρής κριτικής ως προς τη διάσωση των θεμελιωδών αρχών του ολυμπισμού.